

การสร้างเครือข่ายขนส่งสินค้าแบบไม่เสียเที่ยวเปล่า

การบริหารจัดการธุรกิจภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์ในปัจจุบันผู้ประกอบการหลักเล็งเห็นไม่ได้ที่จะต้องเผชิญกับปัญหาและความเสี่ยงทางการแข่งขันอย่างรุนแรงที่เพิ่มขึ้นอยู่ทุกขณะ ภายใต้การเปิดเสรีการค้าต่าง ๆ ในภาคอุตสาหกรรม การผลิต การค้าและ การบริการทั่วโลก ผู้ประกอบการไทยควรต้องเรียนรู้และปรับตัวตามสถานการณ์แวดล้อมทางธุรกิจที่กำลังเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว หากเขาเหล่านั้นต้องการอยู่รอดในการประกอบธุรกิจ

จากการที่ประเทศไทยได้เข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community: AEC) สิ่งนี้ได้ผลักดันให้เกิดการค้าขายระหว่างสมาชิกภายในกลุ่มมากขึ้น การดำเนินธุรกิจภาคบริการสาขาโลจิสติกส์ได้รับผลกระทบจากการเปิดเสรีครั้งนี้อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ผู้ประกอบการจำเป็นต้องปรับกลยุทธ์ธุรกิจโดยการลดต้นทุน และแข่งขันอย่างมีประสิทธิภาพในการดำเนินการธุรกิจในตลาดต่างประเทศอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด

ความสามารถของผู้ประกอบการในด้านการลดต้นทุนและบริหารการขนส่งและกระจายสินค้าผ่านทางรถ เรือ และเครื่องบินนับได้ว่าเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการดำเนินธุรกิจ หากวิเคราะห์ให้ดีจะพบว่าผู้ประกอบการไทยมีความเสียเปรียบทางด้านความสามารถในการแข่งขันกับผู้ประกอบการต่างชาติในหลาย ๆ ประการด้วยกัน ทั้งด้านความรู้และประสบการณ์ในการบริหารจัดการ การใช้อุปกรณ์การสื่อสารและเทคโนโลยีสารสนเทศที่มีประสิทธิภาพ กฎเกณฑ์กฎระเบียบด้านการขนส่งสินค้าระหว่างประเทศ ระบบโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่ง และหากเรามองไปถึงด้านความช่วยเหลือสนับสนุนจากภาครัฐในอดีตที่ผ่านมา จะพบว่ายังมีความต้องการอีกนานับประการที่ผู้ประกอบการไทยยังรอความช่วยเหลืออยู่ ซึ่งหากการช่วยเหลือนี้ล่าช้าเกินไปก็อาจส่งผลให้ธุรกิจไทยต้องล้มหายตายจากไปและตกไปอยู่ในมือของต่างชาติ

การสร้างเครือข่ายขนส่งสินค้าโดยการรวมกลุ่มของผู้ประกอบการวิสาหกิจเป็นอีกแนวทางหนึ่งที่สามารถช่วยผู้ประกอบการในการบริหารจัดการการขั้บรถขนส่งสินค้าจากกลับโดยไม่เสียเที่ยวเปล่า (มีการบรรทุกสินค้าในเที่ยวกลับ) สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.) เล็งเห็นถึงประโยชน์ที่ผู้ประกอบการขนส่งสินค้า (เช่น วัตถุประสงค์ ชื่นส่วน สินค้าระหว่างกระบวนการผลิต สินค้าสำเร็จรูปพร้อมใช้งาน) จะได้รับ จึงได้ร่วมมือกับสมาคมไทยโลจิสติกส์และการผลิต ดำเนินโครงการสร้างเครือข่ายขนส่งสินค้าแบบไม่เสียเที่ยวเปล่า โดยใช้งบประมาณสนับสนุนการดำเนินโครงการ 6 ล้านบาทในปีพ.ศ. 2554 โดยได้มุ่งเน้นการส่งเสริมไปยังผู้ประกอบการทั้งภาคการค้าปลีกค้าส่งและภาคบริการด้านโลจิสติกส์ สารสนเทศและซอฟต์แวร์บริการ

ที่ปรึกษาและสนับสนุน โลจิสติกส์ การดำเนินงาน โครงการมีวัตถุประสงค์เพื่อเพิ่มขีดความสามารถด้านการบริหารและยกระดับการบริหารจัดการของผู้ให้บริการ โลจิสติกส์สู่ระดับสากล พัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศที่สามารถเพิ่มขีดความสามารถทางการสื่อสารและการบริหารข้อมูลผู้ให้บริการ โลจิสติกส์ไทย เสริมสร้างการรวมกลุ่มเครือข่ายการเชื่อมโยงภาคบริการ ภาคการค้า โดยเข้าไปช่วยพัฒนาระบบ โลจิสติกส์ย้อนกลับ โดยเฉพาะไม่ให้เกิดการเสียเที่ยวเปล่า พัฒนาบุคลากรทางด้านเทคนิคการขับขี้อย่างปลอดภัยและมีประสิทธิภาพ รวมถึงการขับขี่ที่ทำให้เกิดการลดต้นทุนทางการใช้พลังงานเชื้อเพลิง

สว.ตั้งเป้าหมายไว้ว่าเมื่อดำเนินโครงการแล้วเสร็จจะสามารถช่วย 1.ให้ผู้ประกอบการที่เข้าร่วมโครงการจำนวนไม่น้อยกว่า 100 ราย มีความรู้และเข้าใจถึงความสำคัญของโลจิสติกส์ที่ส่งผลกระทบต่อการค้าในธุรกิจ 2.บุคลากรระดับบริหารของวิสาหกิจสามารถนำโลจิสติกส์มาเป็นเครื่องมือในการเพิ่มขีดความสามารถขององค์กรจำนวนไม่น้อยกว่า 100 ราย 3.จัดทำฐานข้อมูลเชื่อมโยงเครือข่ายผู้ประกอบการวิสาหกิจต่าง ๆ โดยให้เข้าร่วมโครงการอย่างน้อย 500 วิสาหกิจ เพื่อสร้างเครือข่ายการให้บริการสินค้าจากกลับแบบไม่เสียเที่ยวเปล่าและบรรทุกเต็มคันซึ่งจะสามารถทำให้ลดการสิ้นเปลืองของการใช้เชื้อเพลิงโดยเปล่าประโยชน์และสามารถกำหนดราคาค่าขนส่งที่ถูกต้อง 4.หัวหน้างานและพนักงานขับรถได้เข้ารับการอบรมความรู้ในการขับขี้อย่างมีประสิทธิภาพและสามารถนำไปปฏิบัติใช้จำนวนประมาณ 200- 400 ราย 5.ต่อยอดผู้ประกอบการ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในภาคอุตสาหกรรมค้าส่งและค้าปลีก และบริการ โดยเฉพาะด้านโลจิสติกส์ ให้สามารถดำเนินธุรกิจอยู่ได้อย่างเข้มแข็งภายใต้ภาวะวิกฤติเศรษฐกิจในปัจจุบันจำนวนอย่างน้อย 50 ราย 6.สร้างจิตสำนึกของผู้ประกอบการที่เข้าร่วมโครงการร้อยละ 5-10 % หรือสร้างความร่วมมือจากการประหยัดจากการใช้เชื้อเพลิงฟอสซิลในการขนส่งของรถบรรทุกของผู้เข้าร่วมโครงการจำนวน 500 – 1,000 คันหรือสามารถประหยัดการใช้เชื้อเพลิงฟอสซิลคิดเป็นมูลค่า 5-10 ล้านบาท 7.ภาครัฐให้มีรายได้จากการเก็บภาษีอากรมูลค่า 1-3 ล้านบาท จากผู้ประกอบการเพื่อนำไปพัฒนาระบบเศรษฐกิจของประเทศ 8.ลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจก 1,000 – 3,000 ตัน/ปี ซึ่งสามารถสร้างรายได้จากการขายคาร์บอนเครดิตให้กับประเทศที่พัฒนาแล้ว

ในอนาคตหากหน่วยงานภาครัฐและเอกชนอื่น ๆ สามารถดำเนินกิจกรรมการช่วยเหลือผู้ประกอบการที่สามารถต่อยอดธุรกิจให้ครบวงจรได้ก็จะสามารถช่วยส่งเสริมให้ผู้ประกอบการสามารถแข่งขันทางธุรกิจได้อย่างทัดเทียมกันกับคู่แข่งจากต่างประเทศและสามารถสร้างผลกำไรจากการประกอบการได้เพิ่มขึ้นในอัตราก้าวหน้า

-----สำนักประสานและบริหารโครงการ (ปบ.)-----